

LocaMente

Títol original: *FolleMente* **Direcció:** Paolo Genovese **Guió:** Isabella Aguilar, Lucia Calamaro, Paolo Costella, Paolo Genovese, Flaminia Gressi **País:** Itàlia **Durada:** 97 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia romàntica **Interpretació:** Edoardo Leo, Pilar Fogliati, Claudia Pandolfi, Marco Giallini... **Música:** Maurizio Filardo **Fotografia:** Fabrizio Lucci **Distribuïdora:** Lazona **Estrena a Espanya:** 29/08/2025
Pendent de qualificació
Doblada en espanyol / Versió original en italià, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En la seva primera cita, el Piero i la Lara intenten impressionar-se, però dins dels seus caps regna el caos. Les múltiples personalitats que ocupen la seva ment —la romàntica, la racional, la insegura i la passional— es barallen pel control de la situació. Discuteixen, sedueixen, sabotegen i de vegades perden els nervis. Qui guanyarà la batalla interior? El cor o el desig? Les expectatives són altes i la nit promet. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Veus interiors

Paolo Genovese torna al terreny de la comèdia pura i dura després dels seus híbrids tirant al dramatisme *Una historia de amor italiana* o *El primer día de mi vida*, i ho fa amb una idea senzilla però tremendament eficaç: què passaria si poguéssim escoltar literalment les veus al cap de dues persones durant una cita. Segueix la primera trobada romàntica entre el Piero i la Lara, dos adults que intenten mostrar el millor de si mateixos. Mentre sopen a casa d'ella, amb vi i llums càlides, els seus cervells es converteixen en camps de batalla on conviuen pors, fantasies, records i contradiccions.

El resultat sembla una versió en imatge real de *Del revés*, de Pixar, ja que al cap del Piero hi resideixen quatre "alter egos" que prenen les decisions pertinents: en Romeo, l'etern romàntic; l'Eros, el seductor empedreït; el Válium, el cínic resignat; i el Profesor, la veu de la lògica (**Marco Giallini**). Per part seva, la Lara té al seu interior la Giulietta, somiadora incurable; la Trilli, impulsiva i visceral; la Scheggia, caòtica i contestatària; i l'Alfa, una feminista combativa i implacable. Cadascun d'aquests personatges no només intervé en els pensaments dels seus amfitrions, sinó que lluita per prendre el control, generant una simfonia de diàlegs interns que contrasten amb els titubejos de la conversa real.

Amb el seu ofici habitual, Genovese imprimeix el ritme ideal per a la comèdia, i aconsegueix passatges divertits, alhora que descriu la realitat de moltes persones de mitjana edat en una societat desorientada, que han fracassat en el seu matrimoni, i tornen al mercat, recorrent a cites precipitades. Es parla també sobre les dificultats dels pares divorciats per educar els seus fills, la necessitat de trobar estabilitat emocional, la inseguretat i la por de no ser acceptat.

Edoardo Leo resulta convincent com el vulnerable Piero, igual que **Pilar Fogliati** compon bé l'enèrgica Lara. No estan malament els únics secundaris amb veu que apareixen, les veus interiors, destacant **Marco Giallini** com la consciència intel·lectual, i **Claudia Pandolfi** com la veu del feminisme ferri i radical. El film sembla concebut per Genovese per donar lloc a *remakes* internacionals, com la seva cinta *Perfectos desconocidos*, de la qual existeix fins i tot revisió xinesa.

Juan Luis Sánchez - decine21.com